

כל רגע מעשרת ימי תשובה הוא זמן לכל משאלות הלב

דרשו ד' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, אמר רבה בר אבוא אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, מבואר כאן שבכל העשרה ימים הקדוש ברוך הוא קרוב אלינו, שהרי לא נאמר קראוהו קודם החיתום שאח"כ אי אפשר לשנות, אלא יש כאן בחינה של היותו קרוב, שאם בכל השנה יש מקטרגים שחוסמים שערי תפלה, כענין שכתוב סכות בענן לך מעבור תפלה, גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי, הרי כעת ירד הקדוש ברוך הוא אלינו, והרי שערי השמים קרובים לארץ.

ויש ללמוד מזה שכל עשרת ימי תשובה הם זמן של בקשות ועת רצון לכל דבר, כי לא נאמר הגבלה בהיותו קרוב שהוא מקבל רק עניני תשובה, אלא קרוב כפשוטו לכל בקשה, וכמו שבכל השנה אם ביקש באתה חונן חננו מאתך דעה בינה והשכל, וכן בהשיבנו וברפאנו ובכל הבקשות ונתקבלה תפילתו, אינו תלוי ועומד עד יום הכיפורים, כל שכן בעשרת ימי תשובה, ולכן יש לנצל כל תפילה של עשרת ימי תשובה בהרגשה של היותו קרוב.

ואמנם ביום הכיפורים הרחמים גוברים כדכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וגו', אבל כל בקשה שנתקבלה קודם לכן, שוב אינה מתבטלת, ואמנם יש דברים שתלויין ועומדים עד יום הכיפורים, אבל הרי אמרו עבר על עשה ולא תעשה ושב, לא זו משם עד שמוחלין לו, ואם בכל השנה כן, כל שכן בעשרת ימי תשובה בהיותו קרוב.

(ויעויין ברכות נ' א' הרחב פיך ואמלאהו דבדברי תורה דהיינו בעניני רוחניות יכול להרחיב פיו לבקש והכל יתמלא, ובעניני גשמיות יש להצניע בקשותיו מעט ולא להרחיב פיו עי"ש).

ומי שמוצא את ליבו נכון באיזו תפילה בעשרת ימי תשובה כגון שנתעורר רגשו או שליבו נשבר, ינצל ההזדמנות וישפוך שיחו כאילו הוא עומד בשעת נעילה, כי רוב בקשותיו שיתקבלו כעת אינם תלויים ועומדים עד שעת החיתום, וגם תפילה בלא רגש יש לה דין תפילה ופועלת הרבה.

ולכן יש לשים לב במיוחד על התפילות של עשרת ימי תשובה, ולבקש באופן מיוחד על ההפסקות של בין הזמנים הסמוך, שלא יצננו את כח התורה והקדושה והטהרה, וכן שאר הזמנים.

כל רגע מיום הכיפורים מכפר כבנעילה

ומבואר בגמ' כריתות ז' א' י"ח ב' שכל רגע מיום הכיפורים מכפר, ולא רק סוף היום בזמן נעילה, אלא שבזמן נעילה הרחמים גוברים לפתוח שער למי שלא נתכפר לו עד עכשיו, [שו"ר ברמב"ן שבועות י"ג ב' שמפרש דפלוגתא היא בגמ' שם והביא שכן נחלקו בירושלמי עי"ש, מיהו בכריתות נקטו כמ"ד דכל רגע מכפר, ומשמע שכן עיקר]. ולכן מי שמרגיש התעוררות באיזו שעה של יום הכיפורים או באיזה קטע של תפלת היחיד או הש"ץ, לא יחמיץ ההזדמנות בהרגשה שזמן זה אינו עיקר הכפרה, כי האמת שכל רגע של יום הכיפורים הוא כזמן נעילה, ואם באותו רגע התפלל ושב כראוי, כבר נתכפר לו, ואפי' אם עדיין לא שב כראוי, מ"מ בדרגה שנכנע כעת, נתכפר לו, ואינו חוזר וניעור.

וכן הענין בבקשות וסליחות של עשרת ימי תשובה, שכל בקשה שנתקבלה לפני הקדוש ברוך הוא בהיותו קרוב, שוב אינה מתבטלת, ואמנם יש בקשות שנשארו תלויות עד זמן החיתום, וכן בענין סליחה ביום הכיפורים הרחמים גוברים לכפר יותר, אבל הרבה בקשות שנתקבלו ברחמים לפי ענין הכנעתו באותו רגע, שוב לא ישתנו, ולכן אם מרגיש התעוררות בעשרת ימי תשובה לתשובה ולתפלה, יתחזק בתחינתו כי גם זה זמן נעילה במידה מסוימת.

ההצלחה של הסוכה וד' המינים וחג המצות ובין הזמנים והחברות לכל השנה

הכל תלוי בתפלות של ימים אלו.

ומי שלבו לא נרגש מספיק, יתפלל ויבקש על הדבר הזה בעצמו

שיתרגש לבו לבקש, וממילא יקבל.